

[Mogens Fog.]

af en enkelt Ordfører, det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, er benyttet et Udtryk holdt i al Almindelighed over for det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, Kommunistpartiet og Kommunerne, paa en saadan Maade, at det maa ramme enhver, der bekender sig til Kommunismen, nemlig Ordet Landsforræderi.

Jeg vil anmode det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft om uden for denne Sal at gentage og motivere Beskyldningen for Landsforræderi og gentage den i en saadan Form, at den er rettet imod mig personlig, saaledes at jeg kan faa Lejlighed til at drage ham til Ansvar for hans Udtalelser. (Bifald fra Tilhørerpladserne).

Formanden: Jeg maa anmode Tilhørerne om at forholde sig fuldkommen rolige. I Tilfælde af Gentagelse vil Tilhørerpladserne blive ryddet.

Ordføreren for Forespørgerne (Aksel Larsen): Den højtærede Statsminister var meget fortørnet over, at jeg har opfattet nogle Udtalelser af ham om visse Artikler i udenlandske Blade paa den eneste Maade, hvorpaa de kunde opfattes i den Forbindelse, hvori de blev fremsat; han sagde, at det var Demagogi fra min Side, saadan skulde det slet ikke forstaas, han havde ikke paa-staaet, at det var de paagældende Artikler, der var Skyld i Beredskabsforanstaltningerne i Paasken. Samtidig har han i en højtravende Tone gjort opmærksom paa, at jeg har ikke svaret paa de Beskyldninger, han i den Anledning har rettet imod mig og mit Parti og mit Partis Presse.

Dertil skal jeg sige — hvis det endnu ikke er gaaet op for den højtærede Statsminister, hvad det er, vi diskuterer her i Dag —, at det er et Spørgsmaal til Regeringen om dens Bevæggrunde til at iværksætte politimæssige og militære Beredskabsforanstaltninger i Paasken. Det er for at besvare denne Forespørgsel, for at give Oplysning om Regeringens Bevæggrunde for at træffe disse Foranstaltninger, at den højtærede Statsminister to Gange har haft Ordet. Det er meget beklageligt, at den højtærede Statsminister saa opfatter Situationen, som om det er noget helt andet, der er til Diskussion.

Mit Parti og mit Partis Presse kender sit Ansvar over for dette Land; det gjorde vi før Krigen, det gjorde vi under Krigen, og det har vi gjort efter Krigen. Vi ved godt, hvem der presse-mæssigt er Skyld i, at der skabes Tvivl om Danmarks udenrigspoli-

tiske Stilling, og hvem der er Skyld i, at der skabes Krigsfrygt i den danske Befolkning. Den højtærede Statsminister kan for min Skyld komme med Hundredtusinder af Citater fra „Krasnaja Zvezda“, det ændrer i Virkeligheden ikke ved det Forhold, at det er den socialdemokratiske, den konservative, den radikale og Venstres Presse, bravt sekunderet af den lille Hornblæser, der for nylig havde Ordet heroppe og stillede nogle mærkværdige Spørgsmaal til forskellige Sider, at det er denne Presse, der har pisket en Krigsfrygt frem i Befolkningen ved i Overskrifter, i Artikler, i Reportage o. s. v. at give Befolkningen Indtrykket af, at Krigen er umiddelbart forestaaende.

Somme Tider sker det saa, at man pludselig sætter sig paa Enden, saadan som Regeringen har gjort det ved sine Beredskabsforanstaltninger, da det efter Paaske viste sig, at der ikke havde været nogen som helst Brug for dem og formentlig heller intet Grundlag for dem. Det sker somme Tider, som f. Eks. i Tilfældet Finland, hvor største Parten af Dagspressen herhjemme har pisket Stemningen op: at nu skulde Finland inkorporeres i Sovjet, nu besatte Russerne Finland, og saa maa „Berlingske Tidende“ i Dag med Beklagelse konstatere, at Traktaten var jo en positiv Overraskelse, der var ikke noget forfærdeligt i denne Traktat. Nej, men saa længe der var Mulighed for Mistænkeliggørelse, for at skabe Krigsfrygt hos Læserne af den paagældende Presse, saa udnyttede man disse Muligheder. Det er derhen, den højtærede Statsminister kan rette sine Bebrejdelser, hvis han vil tale om Pressens Ansvar for, at der skabes Krigsfrygt, for, at der skabes Tvivl om Danmarks udenrigspolitiske Stilling.

Her staar det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft og slaar om sig med store Ord — det ærede Medlem, hvis Rolle, dengang Nazismen og Fascismen forberedte Krigen mod Danmark før Krigen, er alt for velkendt — og tror, at han kan klare sig blot ved at bruge grov Mund.

Den højtærede Statsminister sagde i sit første Svar, at der var overhovedet ikke sket noget unormalt, alt var det sædvanlige, man havde blot inddraget enkelte Befalingsmandsskoleelevers Orlov og sagt, at de skulde passe paa forskellige Steder, men det var fuldkommen normalt altsammen. I sit andet Svar sagde Ministeren dog lidt mere, nemlig: Enkeltheder i Beredskabet har vi ikke besluttet i Regeringen, men vi har givet Besked om at være vagtsom. Ja, det har jeg et levende Indtryk af, men hvorfor sagde Statsministeren ikke det i sit første